

Zagreb, 1. August 1926.

D R A G A I V A N K A !

Moja posestrima Ti piše, jer sam sada odviše opet uništena, da mogu sama da pišem.

Dogodilo se je opet nešto nepojmljivog, pa sam sasam do kraja shrvana, tako užasno, da čak teško mislim. Moj mi liječnik obećaje, da ću opet malo k sebi doći sa injekcijama, koje će mi dati, pa bi Te onda u srčno molila predraga Ivanka, da dodješ na dan dopusta, mislim, da je 16. Augusta, kada nastupa Tvoj dopust, dodješ po mene u Zagreb.

Budi milosredna. Ja bi otišla u Grac, tamo ima toliko dobrih liječnika kažu, pa mi se smiluj i odvedi me tamo. Ja bih možda par dana na klinici ili u kakvoj velikoj bolnici ležati ostala, dok me rentgeniziraju i pronadju, što je zapravo samnom, jer me sada i glava jako boli, tri tjedna.

Od tada nisam Ti mogla niti pisati. Sa strahovit m naporom sam napisala za Jutro nekakve nove stvari, ali dvojim, da bi bile vrijedne da štampaju. Tebi imam valjda da se zhvalim, časni poziv, da pošaljem svoju sliku za " Slovenski ilustrovani ženski leksikon." Ako bi Ti išla samnom u Grac, tamo bi se fotografirala. Sad sam nesposobna da idem u mjesto.

20. o. m. j. biti će pet meseci, što sam saznala svoju nesreću, pa mi bude malo bolje, a kad se dogodi kakva scena, onda opet padnem za mesec da na natrag. Oprosti draga, znam, da si želiš more, pa ipak Te molim, da ideš samnom u Grac, da mi tamo pomogneš poći kakvom glasovitom liječniku, znam da imade veoma mnogo baš za srce i za glavu, pa da znam šta je samnom, a možda poslije bismo pošli kamo u kakve kupke, kojih imade u Štajerskoj tako mnogo. Ili ću ja već prije nakon 14 dana kući otputovati.

Plaćem se još uvijek strašno, a to me ubija.

Z Bogom draga moja, od srca Te grli

in poljubljaju
Tvoja Jylka

Mnogo Vas i srdačno pozdravlja, nepoznata

Jylka Božićković

